

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Formulare Aduocatoru[m] et Procuratoru[m] Romane Curie et Regij Parlamenti

Katholische Kirche / Curia Romana

Hagenaw, 6. März 1503

VD16 F 1887

Jn c[ausa] deuoluta p[er] appellation[em] mod[us] p[ro]cedendi. ij

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70733)

In cā duoluta p appellatiōn mod^o pcedēdi

Ostē q̄ aut cause i Ro. cu. p viā appellatiōis ita vt i
 p ea tractari debeat deuolute sūt: b̄ mō pcedēdū est. **Primo**
 cōmittēda est cā appellatiōis z negocij pncipal' alicui audi
 tori v' iudici. z p̄ntata cōmissiōe pducāf a pello corā iudice si b̄.
 als def v' bo ac petat z obtineat pcessus p audiētiā p̄dictaz: q̄ de
 cernit dūmō cā ē legitime deuoluta z nō alas. Et tūc debz ps cita
 ri p audiētiā p̄dictaz ad dicēdū p̄ cōmissiōē z iura p̄ duolutiōe
 faciētia ad cāz ad p̄mā diē iuridicā tūc p̄rie seq̄ntē. Et b̄ ē vey f̄m
 modernā p̄ctica. lz olim sec^o erat. qz auditor p̄nūciabat cāz esse de
 uolutā. Et lz ista p̄ctica f̄uet q̄n applo ē v' bo t̄m pducāf: t̄m illa n̄
 est secura p̄ctica nec iuridica: imo b̄n valet. qz oīno req̄rit q̄ p̄du
 cat factō añ s̄niaz. als iudex nō p̄nūciat: nisi p̄ster de appellatiōe. De
 inde citatiōn i audiētiā l̄raz p̄dictaz reproducta z accusata p̄tūcia
 p̄t̄ nihil dicet p̄ cōmissiōē. z iura h̄mōi obtineat si in ḡuamie p̄
 cedit: siue sit b̄n̄ficial' v' nō ad ipugnādū z iustificādū ad p̄mā diē
 Si v' o i negotio pncipali pars velit pcedere: tūc si cā b̄n̄ficial' ē: p
 cedendū ē iuxta reformatiōez bulle Martini pape q̄nti. s. ad libell
 landū ad p̄mā: ad iurādū de calūnia. Ad p̄mā v' o diē etiā de mero
 iure. Si aliq̄ partiū velit abbreviare l̄re in termino ad libellandū
 p̄t̄ iurare de calūnia: caueat tamē vt nō remittat exp̄sse iuramētuz
 alteri p̄t̄: lz t̄m tacite. qz tacita remissio iuramēti valet: z exp̄ssa v' s̄
 ciat pcessum a iure. lz hoc casu cōiter notarij scribētes i causis er
 rant. a seip̄s enī sepe scribūt q̄ iuratus remisit parti iuramētū. Et
 ideo pcurator sit accēt^o q̄n iurat i t̄mō ad libellādū q̄ auiser nota
 riū vt scribat b̄ exp̄sse. Deinde ad articulādū ad duodecimā diē in
 b̄n̄ficialibz. Ad dicēdū cōtra articulos ad secūdā diē. Ad pducen
 dū oīa ad secūdā diē. Ad dicēdū p̄ pducta ad secūdā diē. Ad de
 clarandū ad primā diē. Et deinde si alique declarationes dent ad
 dicēdū contra eas ad p̄mā diem. Et deinde tūc vel ante termino
 elapso. Ad dicēdū cōtra articulos. Articuli admitti in curia ad p
 bandū cōmuniter infra. xv. dies: si sint articuli de iure. alie materie
 ad placitū iudicis parte aduersa p̄sente vel vocata z cōtumaciter
 absente possunt. Factis autē p̄batiōibz si est actor: vel si est reus: z
 actor: pbavit factis defensiōibz cōtrarijs reuelān. vel si nihil pbat
 actor: etiā si reus nō pbauerit. z certus sit de absolutoria sententiā
 potest peti cōcludi ad statim in eadem audiētia. Postmodū au
 tē cum iudex deliberat^o fuerit potest ferre sententiā. Et licz conclu
 sio in b̄n̄ficialibz nō sit de substantia: tamē stilus curie habet q̄
 semp pcludit etiam in b̄n̄ficialibz et in alijs summarijs causis.

modo procedendi
 cum deuoluto p
 applo ad rōm
 ruzā

De deuolutione causarum

Tenet tñ snia sine tali cōclusiōe: nec in hoc stilus p̄tradicit. Et quo ad istā materiā videlicet admissiōē articuloꝝ exceptionū v̄l aliarū materiāꝝ p̄terq̄ de cōclusiōe. s; cū illa in causis pecuniarijs siue p̄phanis sic d̄ suba Idē i talib; caus; ordinarjs siue p̄phanis fuerit

In secunda et tertia instantijs

Item in scda instancia oēs supradicti termini serua^{III} uat̄ ad primā die; excepto termino ad articulādū qui serua^{III} uat̄ ad octauū die; z eodē mō in tertia instātia: dēpto termino ad articulādū qui serua^{III} t̄ ad sextam diem.

In causis bñficialib; duolutis p cōmissiōz

Item eodē mō serua^{III} t̄ termini in cā bñficiali qñ ē deuoluta p cōmissiōē cū p̄tate citādi in curia vel extra. Et executiōn̄ citatiōn̄ facta i p̄tib; q̄ executiō fīda est eodē mō quo appellatiō inf̄ponēda fm formā de. causam. de elec. hoc dēpto q̄ tūc nō optet pducere iura p deuolutiōē faciēda. sed reproduci^{III} citatiō cū ei^{III} executiōe facto vel v̄bo. Deinde citat̄ pars ad dicendū p̄tra illā. v̄tputa cōtra cōmissiōē citatiōē z ei^{III} executiōē ad primā diem. Deinde ad libellādū ad p̄mā diē: vt sup̄. Et exinde pcedūt talit̄ q̄ si sint ambe p̄tes p̄sentes sufficiēt fundate p se v̄l suos pcuratores: tūc pcedēdū ē inf̄ eas p cursorē. alio qñ ps p̄sens pcedat p audiētiā p̄dictaz cōtra absēn̄ si causa est deuoluta vt sup̄. Et b̄ idē seruet̄ in causis nō bñficialib;. de q̄b; sup̄ dictū est.

In causis non beneficialibus

V.
Item in causis v̄o nō bñficialib; aut ille sūt d̄ decimis infimo^{III} n̄js v̄l vsur;. Et i ill; pcedēdū ē vt i caus; bñficialib; mō q̄ s̄ dem̄ ē q̄ ad f̄m̄os s; n̄ q̄ ad duolutōē; vt etiā p̄dictū ē. Aut ille cause sūt p̄phane. z tūc si p̄ appellatōē sūt duolute mō q̄ sup̄ dictū ē: cōmissa cā pducat appellatiōe facto v̄l v̄bo. z citabit̄ pars ad dicendū p̄ cōmissiōē z iura p̄ duolutiōē cāe faciētia ad p̄mā diem. Si v̄o ē duoluta p̄ citatiōē executā: tūc illa citatiōē z executiōē scō v̄l v̄bo reproduca citabit̄ ps ad dicendū p̄ cōmissiōē z ei^{III} executiōē ad p̄mā diē. Et deide v̄troq; casu deuolutiōis h̄mōi p̄mo f̄m̄o no fuato: ad dicendū p̄ iura deuolutiā vel executōē citatiōē: citabit̄ ps fm antiquā p̄ticiā ad libellādū ad octauā diē. Scō; mō dernā vero q̄ iuxta antiquā serua^{III} t̄ ad libellādū: ad litē p̄testādū: z iurādū d̄ calūnia ad p̄mā diē. i q̄ f̄m̄io dabit̄ libell;. z citabit̄ pars ad r̄ndendū libello. z sup̄ eo litē p̄testādū: necnō ad iurādū de calūnia primo ad primam diem. ac deinde secūdo ad idē etiam ad primam diem. Sin autē tūc ista non facit̄: citet̄ ad idē tertio sub